

Naturstyrelsen

e-mail: nst@nst.dk

Kopi til:

bpc@nst.dk

trsla@nst.dk

soele@nst.dk

14. november 2014

**Vedr.: Høring over ændring af lov om planlægning og lov om naturbeskyttelse
(Deres jr.nr.: NST-400-00087)**

Med e-mail af 27. oktober 2014 fremsendte Naturstyrelsen ovennævnte i høring, idet styrelsen samtidig anmodede Skovforeningen om foreningens eventuelle bemærkninger hertil senest den 17. november kl. 12.00.

Generelt

I bemærkningerne til lovforslaget fremgår det af afsnit 4 på side 17 om de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, at der med udpegningerne kun er tale om:

"strategisk udpegning af eksisterende og kommende natur, som ikke i sig selv indebærer en yderligere beskyttelse af de udpegede arealer eller rådighedsindskrænkninger i øvrigt for ejerne af arealerne. Der er således tale om generel, erstatningsfri regulering svarende til anden generel regulering på natur- og miljøområdet, som er begrundet i almene hensyn, dvs. hensynet til naturbeskyttelsen nationalt og på fællesskabsplan." (Skovforeningens fremhævning).

De eneste økonomiske konsekvenser, der nævnes er dem, som følger af gødnings- og sprøjteforbuddet i § 2.

Samtidig fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget på side 9, 3. afsnit at:

"Lovforslaget vurderes i praksis ikke at få selvstændig betydning i f.t. at begrænse eksisterende erhvervsinteresser eller andre væsentlige interesser, .."

Dette begrundes med, at kommunerne allerede i dag skal varetage naturbeskyttelsesinteresser i forbindelse med godkendelse af planer og projekter (fx husdyrgodkendelser).

Men da der jf. § 1 nr. 2 ved udpegningen af det grønne Danmarks kort også skal udpeges nye potentielle områder, der kan skabe sammenhæng og som i dag er områder der ikke nødvendigvis er omfattet af en særlig beskyttelse, vil forslaget i praksis kunne få betydning for de erhvervmæssige

aktiviteter - særligt i forhold til aktiviteter der kræver en godkendelse, hvilket da også samtidig fremgår af bemærkningerne på side 8, næstsidste afsnit:

"Bestemmelsen i § 12, stk. 1, 2. led ("herunder ved udøvelse af beføjelser i medfør af lovgivningen"), giver generelt kommunalbestyrelsen adgang til at afslå ansøgninger om tilladelser og dispensationer, ikke alene efter planloven men også ved deres administration af anden lovgivning inden for de skønsmæssige beføjelser, som denne lovgivning giver mulighed for, og under overholdelse af almindelige forvaltningsretlige principper om bl.a. ligebehandling og proportionalitet. Kommunalbestyrelsen kan således under visse betingelser tillægge planlægningen afgørende betydning ved vurderingen af den konkrete sag."

Skovforeningen er derfor ikke enig i lovforslagets beskrivelse af, at de eneste erhvervsøkonomiske konsekvenser, der er en følge af lovforslaget, er det indførte gødnings- og sprøjtningforbud i lovforslagets § 2 (ændringen af naturbeskyttelsesloven)

Ad § 1

nr. 2, ændring af planlovens § 11a, stk. 3, nr. 1

Det fremgår at der ved udpegningen skal anvendes en række nationale kriterier og i nr. 1 står at det skal indeholde *"Eksisterende Natura 2000-områder på land samt øvrige eksisterende værdifulde naturområder."*

Det er uklart hvad der menes med **"øvrige eksisterende værdifulde naturområder"**.

Af bemærkningerne fremgår det på side 22, at:

"de naturområder, som forventes at blive udpeget er således Natura 2000-områder, relevante fredede områder, natur- og vildtreservater, klitfredede arealer, større skove og § 3-beskyttede naturområder, hvor naturindholdet på forhånd er stort, og hvor tiltag for naturen derfor kan iværksættes omkostningseffektivt." (Skovforeningens fremhævning).

Det er uklart, hvad der i denne sammenhæng betragtes som større skove. Skovforeningen er endvidere uenig i, at større skove i sig selv bør kunne være et udpegningsgrundlag.

Ad § 1

nr. 2, ændring af planlovens § 11a, stk. 3, nr. 2

Skovforeningen skal – da der er tale om *potentielle* områder, jf. indledningen i stk. 3 - foreslå, at teksten: *"Nye naturområder, som udvider eller skaber..."* ændres til: *"Nye naturområder, som kan udvide eller skabe..."*

Ad § 2

nr. 2, § 3a

I forbindelse med indførelsen af beskyttelsen af ferske enge og overdrev i naturbeskyttelsesloven i 1992 blev det fastslået, at sådanne naturtyper kun var beskyttede, hvis de i en periode på 7-10 år forud for lovens ikrafttræden ikke havde været omlagt. Men det blev samtidig bestemt, at såfremt

arealerne havde været omlagt med større tidsmæssige mellemrum kunne denne praksis fortsætte, ligesom sprøjtning og gødsning kunne fortsætte med de hidtidige intervaller/intensitet.

Det er denne ret, som med forslaget nu foreslås fjernet.

Hvorfor valgte man i 1992 at tillade fortsat gødsning og sprøjtning i hidtidigt omfang, der ikke ændrede tilstanden? Man var helt opmærksom på, at det ville kunne medføre betydelige indtægtstab, hvis man ikke opretholdt denne mulighed – og det viser Folketingets forhandlinger fra dengang da også tydeligt.

Men med nærværende lovforslag ser man ganske bort fra disse hensyn. Også mange skovenge danner i dag grundlaget for afgræsning og naturpleje.

Skovforeningen skal i den anledning samtidig pege på, at væsentlige biologiske værdier på sådanne græsningsarealer kan gå tabt, hvis ikke arealerne kan opretholdes med en tilstrækkelig næringsværdi for det afgræssende kvæg, da konsekvensen af manglen på næringsstoffer kan føre til ophør af græsningen.

Skovforeningen savner endvidere naturmæssige begrundelser for, at det – bestemmelsens formål taget i betragtning – forudsættes, at ministeren vil fastsætte regler, der vil ophæve gødningsforbuddet på sådanne beskyttede arealer i situationer, hvor afgræsningen foregår med økologisk kvæg.

Naturbeskyttelseslovforslaget bør ikke i sig selv anvendes til at favorisere en bestemt landbrugsmæssig driftsform på bekostning af en anden, da den naturmæssige effekt vil være ens ved såvel økologisk afgræsning med gødsning som ved konventionel afgræsning med gødsning.

Indførelsen af en forskelsbehandling på den foreslåede måde vil fjerne fokus fra lovens naturbeskyttende effekt.

Efter lovbemærkningerne forventes forbuddet at være af begrænset intensitet (lovforslagets side 11):

”idet det ikke er til hinder for fortsættelse af hidtil lovlig udnyttelse af arealerne i det omfang der ikke er tale om gødsning og sprøjtning og fordi det vurderes, at forbuddet i de fleste tilfælde vil omfatte arealer, der er ekstensivt drevet”.

Lovforslaget overser ganske det faktum, at de pågældende arealer er meget ujævnt fordelt mellem ejendommene, hvorfor forbuddet vil ramme enkeltejendomme endog *meget* hårdt, idet arealerne efter indgrebet kan blive urentabel at drive med kvæggræsning.

Det forudsættes dog i forslaget, at – såfremt forbuddet mod gødsning og sprøjtning på enkeltjendomme vil have ekspropriationslignende karakter – vil der kunne dispenseres fra forbuddet i stedet for at udbetale erstatning for indgrebet.

Men Skovforeningen stiller sig - i relation til ovennævnte meget ujævne fordeling af arealerne og disses måske manglende fortsatte lønsomme afgræsning - helt uforstående over for lovforslagets

bemærkninger om, at en ekspropriationslignende karakter ikke vurderes ud fra de økonomiske konsekvenser på den enkelte ejendom, idet der i bemærkningerne på side 25 står: *"Det er således ikke tilstrækkeligt i sig selv, at en lodsejer rammes hårdt af forbuddet"*.

Hvilke kriterier - andre end de økonomiske - skal så være afgørende for, hvornår en ejendom kan undtages fra forbuddet?

Skovforeningen stiller sig endvidere helt uforstående over for lovbemærkningernes udsagn ligeledes på side 25 om, at:

"En dispensation vil kunne gøres tidsbegrænset til f.eks. 10 år, hvorefter forbuddet vil gælde den pågældende ejendom på samme måde som andre ejendomme. På denne måde mindskes indgrebets intensitet, hvilket kan betyde, at forbuddet ikke får karakter af ekspropriation i det konkrete tilfælde."

De økonomiske konsekvenser vil da være lige så store, når 10-års perioden udløber, og på det tidspunkt vil vurderingen af indgrebets ekspropriative karakter derfor også være uændret.

Udsagnet svarer jo til, at myndighederne om en skovbevoksning fx først vil kræve denne udlagt til urørt skov om 10 år – men det ændrer da ikke synspunktet om indgrebets ekspropriative karakter.

Ad § 2

nr. 6, § 89, stk. 5

M.h.t. de foreslåede straffebestemmelser anføres det, at det vil være en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået i forbindelse med udøvelsen af et erhverv.

Skovforeningen anser bestemmelsen for alt for unuanceret, idet den opståede skade ved en overtrædelse af reglerne kan være helt uafhængig af, om skaden er opstået i forbindelse med udøvelsen af et erhverv eller ej. Det må være karakteren af skaden, der er afgørende for bødestraffens størrelse.

Noget helt andet er det imidlertid, hvis overtrædelsen i erhvervsmæssig øjemed er sket *med det formål* at sikre en økonomisk gevinst. Dette vil kunne være et selvstændigt skærpende element.

Med venlig hilsen

Hans M. Hedegaard